

237**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA**

z dnia 1 marca 2001 r.

w sprawie konsultantów krajowych i wojewódzkich.

Na podstawie art. 66a ust. 4 ustawy z dnia 30 sierpnia 1991 r. o zakładach opieki zdrowotnej (Dz. U. Nr 91, poz. 408, z 1992 r. Nr 63, poz. 315, z 1994 r. Nr 121, poz. 591, z 1995 r. Nr 138, poz. 682, z 1996 r. Nr 24, poz. 110, z 1997 r. Nr 104, poz. 661, Nr 121, poz. 769 i Nr 158, poz. 1041, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, Nr 117, poz. 756 i Nr 162, poz. 1115, z 1999 r. Nr 28, poz. 255 i 256 i Nr 84, poz. 935, z 2000 r. Nr 3, poz. 28, Nr 12, poz. 136, Nr 43, poz. 489, Nr 84, poz. 948, Nr 114, poz. 1193 i Nr 120, poz. 1268 oraz z 2001 r. Nr 5, poz. 45) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) tryb powoływania konsultantów krajowych i konsultantów wojewódzkich,
- 2) szczegółowe zadania i uprawnienia konsultantów krajowych i konsultantów wojewódzkich,
- 3) sposób finansowania zadań konsultantów krajowych i konsultantów wojewódzkich,
- 4) zakres współpracy pomiędzy konsultantami krajowymi i konsultantami wojewódzkimi i organami, które utworzyły zakłady opieki zdrowotnej,
- 5) zakres współpracy pomiędzy konsultantem krajowym i konsultantem wojewódzkim.

§ 2. 1. Minister właściwy do spraw zdrowia, w celu powołania konsultanta krajowego w danej dziedzinie medycyny lub farmacji, zwanego dalej „konsultantem krajowym”, występuje do stowarzyszeń zrzeszających

specjalistów w danej dziedzinie medycyny lub farmacji, a w razie ich braku, w zakresie dziedziny pokrewnej, oraz do naczelnej rady właściwego samorządu zawodowego o przedstawienie, w terminie 30 dni, opinii o kandydacie, z zastrzeżeniem ust. 6.

2. Kandydat na konsultanta krajowego powinien swoim podpisem potwierdzić zgodę na kandydowanie.

3. Kandydat na konsultanta krajowego powinien mieć tytuł specjalisty w danej dziedzinie medycyny lub farmacji, a w uzasadnionych przypadkach — w dziedzinie pokrewnej.

4. Ta sama osoba może pełnić funkcję konsultanta krajowego tylko w jednej dziedzinie medycyny albo farmacji.

5. Minister właściwy do spraw zdrowia powołuje konsultanta krajowego na okres 5 lat.

6. W celu realizacji zadań związanych wyłącznie z obronnością kraju w czasie wojny i pokoju, minister właściwy do spraw zdrowia powołuje na wniosek ministra właściwego do spraw obrony narodowej konsultanta krajowego w dziedzinie lub dziedzinach medycyny związanych z realizacją tych zadań.

§ 3. 1. W celu powołania konsultanta wojewódzkiego w danej dziedzinie medycyny lub farmacji, zwanego dalej „konsultantem wojewódzkim”, wojewoda przedstawia ministrowi właściwemu do spraw zdrowia

listę kandydatów na konsultantów, wraz z opiniami okręgowych rad właściwych samorządów zawodowych działających na terenie danego województwa.

2. Kandydat na konsultanta wojewódzkiego powinien swoim podpisem potwierdzić zgodę na kandydowanie.

3. Minister właściwy do spraw zdrowia po zasięgnięciu opinii konsultanta krajowego w danej dziedzinie medycyny przedstawia swoje stanowisko wobec przedłożonych kandydatur.

4. Kandydat na konsultanta wojewódzkiego powinien posiadać tytuł specjalisty w danej dziedzinie medycyny lub farmacji, a w uzasadnionych przypadkach — w dziedzinie pokrewnej.

5. Ta sama osoba może pełnić funkcję konsultanta wojewódzkiego tylko w jednej dziedzinie medycyny albo farmacji.

6. Konsultantem wojewódzkim może być także osoba, która pełni funkcję konsultanta wojewódzkiego w tej samej dziedzinie medycyny w innym województwie.

7. Wojewoda w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia powołuje konsultanta wojewódzkiego na okres 5 lat.

§ 4. 1. Do zadań i uprawnień konsultanta krajowego, z zastrzeżeniem ust. 2, należy w szczególności:

- 1) sporządzanie corocznego raportu z realizacji zadań i uprawnień w zakresie obejmującym reprezentowaną przez konsultanta krajowego dziedzinę medycyny lub farmacji,
- 2) sporządzanie opinii o potrzebach kadrowych w danej dziedzinie medycyny albo farmacji na obszarze kraju na rok następny, w terminie do dnia 30 listopada każdego roku,
- 3) opiniowanie programów specjalizacji,
- 4) sporządzanie opinii dotyczącej realizacji kształcenia podyplomowego lekarzy, lekarzy stomatologów, pielęgniarek, położnych i farmaceutów, z uwzględnieniem w szczególności aktualnej wiedzy odpowiednio w danej dziedzinie medycyny lub farmacji,
- 5) wydawanie opinii i doradztwo w zakresie zadań realizowanych przez Krajową Radę Specjalizacji Lekarskich i Krajową Radę Egzaminów Lekarskich,
- 6) opiniowanie wniosków zakładów opieki zdrowotnej, na wniosek ministra właściwego do spraw zdrowia, o wpisanie ich na prowadzoną przez niego listę jednostek organizacyjnych uprawnionych do prowadzenia specjalizacji lekarzy i lekarzy stomatologów,
- 7) opiniowanie pod względem merytorycznym oraz celowościowym, na wniosek ministra właściwego do spraw zdrowia, projektów aktów prawnych mających zastosowanie w reprezentowanej przez konsultanta krajowego dziedzinie medycyny lub farmacji,
- 8) prowadzenie doradztwa w zakresie realizacji zadań wynikających z Narodowego Programu Zdrowia i innych programów polityki zdrowotnej,

9) wydawanie opinii o stosowanym postępowaniu diagnostycznym, leczniczym i pielęgnacyjnym w zakresie zgodności z aktualnym stanem wiedzy, z uwzględnieniem dostępności metod i środków,

10) opiniowanie wniosków, na wniosek ministra właściwego do spraw zdrowia, o skierowanie pacjenta do przeprowadzenia za granicą leczenia lub badań diagnostycznych.

2. Do zadań i uprawnień konsultanta krajowego, o którym mowa w 2 ust. 6, należy:

- 1) sporządzanie corocznego raportu z realizacji zadań, w celu wykonywania których został powołany,
- 2) sporządzanie opinii o potrzebach kadrowych w odpowiednich dziedzinach medycyny związanych z realizacją zadań istotnych dla obronności kraju na rok następny, w terminie do dnia 30 listopada każdego roku,
- 3) opiniowanie programów szkolenia podyplomowego związanego z realizacją zadań, o których mowa w pkt 2, oraz sposobu ich realizacji,
- 4) sporządzanie opinii dotyczącej poziomu kształcenia podyplomowego w dziedzinach medycyny związanych z realizacją zadań, o których mowa w pkt 2, z uwzględnieniem aktualnej wiedzy medycznej,
- 5) opiniowanie i doradztwo w zakresie kształcenia podyplomowego lekarzy i lekarzy stomatologów w odniesieniu do zadań, o których mowa w pkt 2,
- 6) opiniowanie pod względem merytorycznym oraz celowościowym projektów aktów prawnych obejmujących realizację zadań określonych w pkt 2,
- 7) opiniowanie, na wniosek ministra właściwego do spraw obrony narodowej, jakości i dostępności świadczeń zdrowotnych związanych z realizacją zadań, o których mowa w pkt 2, w jednostkach przez niego utworzonych i nadzorowanych oraz w innych jednostkach ochrony zdrowia realizujących te zadania,
- 8) doradztwo w dostosowywaniu krajowych norm i standardów opieki zdrowotnej do zobowiązań wynikających z uczestnictwa Rzeczypospolitej Polskiej w międzynarodowych sojuszach obronnych,
- 9) doradztwo w zakresie realizacji medycznych celów Sił Zbrojnych, do których jest zobowiązana Rzeczpospolita Polska z racji uczestnictwa w sojuszu północnoatlantyckim.

§ 5. Do zadań i uprawnień konsultanta wojewódzkiego należy w szczególności:

- 1) sporządzanie corocznego raportu z realizacji zadań i uprawnień w zakresie obejmującym reprezentowaną przez konsultanta wojewódzkiego dziedzinę medycyny lub farmacji,
- 2) sporządzanie opinii o potrzebach kadrowych w danej dziedzinie medycyny albo farmacji na obszarze województwa na rok następny, w terminie do dnia 31 października każdego roku,
- 3) sporządzanie opinii, na wniosek wojewody, dotyczącej realizacji kształcenia podyplomowego lekarzy, lekarzy stomatologów, pielęgniarek, położnych

i farmaceutów na obszarze województwa, z uwzględnieniem w szczególności aktualnej wiedzy odpowiednio w danej dziedzinie medycyny lub farmacji,

- 4) wydawanie opinii o stosowanym postępowaniu diagnostycznym i leczniczym w zakresie zgodności z aktualnym stanem wiedzy, z uwzględnieniem dostępności metod i środków,
- 5) występowanie do okręgowych rad właściwych samorządów zawodowych z wnioskiem o przeprowadzenie kontroli jakości udzielanych świadczeń zdrowotnych przez osoby wykonujące zawód medyczny,
- 6) wydawanie, na wniosek wojewody, opinii o spełnianiu przez zakład opieki zdrowotnej warunków do udzielania świadczeń zdrowotnych w danej dziedzinie medycyny,
- 7) wydawanie, na wniosek wojewody, opinii na podstawie dokumentacji z przeprowadzonej kontroli zakładu opieki zdrowotnej, o spełnianiu przez ten zakład warunków do prowadzenia stażu podyplomowego lekarzy, lekarzy stomatologów, pielęgniarek, położnych i farmaceutów, a także sposobu realizacji stażu oraz poziomu udzielanych świadczeń zdrowotnych przez osoby wykonujące zawód medyczny zatrudnione w tym zakładzie.

§ 6. Minister właściwy do spraw zdrowia z konsultantem krajowym oraz wojewoda z konsultantem wojewódzkim zawiera do dnia 31 grudnia poprzedniego roku na rok następny umowę cywilnoprawną, która obejmuje w szczególności:

- 1) rodzaj realizowanych zadań oraz wydatki ponoszone na ich realizację,
- 2) obowiązek sporządzania rocznego sprawozdania z wykonanych zadań,
- 3) wysokość wynagrodzenia z tytułu realizacji umowy oraz sposób jego wypłaty,
- 4) rodzaje informacji oraz sposoby i terminy ich przekazywania wynikające z realizacji umowy,
- 5) postanowienia dotyczące okoliczności uzasadniających wcześniejsze wygaśnięcie lub rozwiązanie umowy oraz trybu rozwiązania,
- 6) sposób, rodzaj i zakres prowadzenia przez konsultanta dokumentacji niezbędnej do realizacji zadań określonych w umowie.

§ 7. 1. Konsultant krajowy w podstawowej dziedzinie medycyny, w rozumieniu rozporządzenia Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 25 marca 1999 r. w sprawie specjalizacji lekarzy i lekarzy stomatologów (Dz. U. Nr 31, poz. 302 i Nr 61, poz. 676 oraz z 2000 r. Nr 6, poz. 84), konsultant krajowy w dziedzinie pielęgniarstwa oraz konsultant krajowy w dziedzinie farmacji otrzymuje wynagrodzenie roczne w wysokości nie wyższej niż dwunastokrotność przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw bez wypłat nagród z zysku za rok ubiegły, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego.

2. Konsultant krajowy w szczegółowej dziedzinie medycyny, w rozumieniu rozporządzenia, o którym mowa w ust. 1, otrzymuje wynagrodzenie roczne w wysokości nie wyższej niż 50% dwunastokrotności przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia, o którym mowa w ust. 1.

3. Konsultant wojewódzki w podstawowej dziedzinie medycyny, w rozumieniu rozporządzenia, o którym mowa w ust. 1, konsultant wojewódzki w dziedzinie pielęgniarstwa oraz konsultant wojewódzki w dziedzinie farmacji otrzymuje wynagrodzenie roczne w wysokości nie wyższej niż 50% dwunastokrotności przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia, o którym mowa w ust. 1.

4. Konsultant wojewódzki w szczegółowej dziedzinie medycyny, w rozumieniu rozporządzenia, o którym mowa w ust. 1, otrzymuje wynagrodzenie roczne w wysokości nie wyższej niż 30% dwunastokrotności przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia, o którym mowa w ust. 1.

§ 8. 1. Konsultant krajowy i konsultanci wojewódzcy w danej dziedzinie medycyny lub farmacji tworzą zespół współpracujący, w szczególności w zakresie zadań określonych w § 4 i 5.

2. Konsultant krajowy, o którym mowa w § 2 ust. 1, sprawuje funkcję przewodniczącego zespołu, o którym mowa w ust. 1.

3. Konsultant krajowy zwołuje co najmniej raz w roku posiedzenie zespołu, o którym mowa w ust. 1, powiadamiając konsultantów wojewódzkich o terminie, miejscu i przedmiocie posiedzenia co najmniej 2 tygodnie przed jego terminem.

4. Konsultant wojewódzki jest zobowiązany do udzielania konsultantowi krajowemu, o którym mowa w § 2 ust. 1, informacji i opinii niezbędnych do realizacji zadań określonych w rozporządzeniu.

§ 9. 1. Konsultant wojewódzki składa właściwemu wojewodzie oraz właściwemu konsultantowi krajowemu roczny raport, o którym mowa w § 5 pkt 1, w terminie do dnia 15 lutego za rok poprzedni.

2. Konsultant krajowy składa ministrowi właściwemu do spraw zdrowia roczny raport, o którym mowa w § 4 ust. 1 pkt 1 albo ust. 2 pkt 1, w terminie do dnia 31 marca za rok poprzedni.

§ 10. Z konsultantami krajowymi i wojewódzkimi powołanymi w 2001 r. umowę na realizację zadań, o których mowa w § 4 i 5, zawiera się na okres do dnia 31 grudnia 2001 r.

§ 11. Powołani przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia konsultanci krajowi i konsultanci wojewódzcy pełnią swoją funkcję do czasu powołania konsultantów krajowych i konsultantów wojewódzkich w trybie określonym w rozporządzeniu, jednak nie dłużej niż przez okres 3 miesięcy od dnia jego wejścia w życie.

§ 12. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Zdrowia: *G. Opala*